

en Deel af Gagen efter visse Priser; der var taget mange flere Ting med end her, og jeg veed ikke rettere, end at den eneste Indvending, man har gjort herimod, var, at det var et compliceret Maskineri. Ja, jeg kan godt forstaae, at det for dem, der ikke ere vant til at omgaaes med Tal, vilde være et compliceret Maskineri, men af dem, som have noget Kjendskab dertil, vil det vist erkjendes, at det vilde være en meget simpel Ting. Jeg skal saaledes blot antyde, at det kunde paa lægges det statistiske Bureau hver Uge at indsamle Efterretning om disse Priser, og, dersom man ikke troede, at Chesen for det statistiske Bureau alene burde endeligt afgjøre disse Spørgsmaal, saa kunde man jo enten nedsætte en Commission, naturligviis bestaaende af Folk, der vare vant til at beskæftige sig med Tal, eller, som foreslaaet, lade det gjennemgaae af Statsrevisionen; men at det skulde være et compliceret Maskineri, eller at derved skulde foraarfaages betydelige Udgifter, kan jeg paa ingen Maade finde. Under saadanne Forhold forekommer det mig høist forunderligt, at Landsstinget ikke skulde faae Tid til at undersøge dette Forhold. Et andet Princip, som er optaget i denne Lov, angaaer Cumulation af Embeder. Der staaer: „Forener Nogen flere Embeder eller offentlige Bestillinger, skal han o. s. v.“ Der kan altsaa tænkes tre Tilfælde: enten at en Embedsmand har to Embeder, eller at en Embedsmand foruden sit Embede tillige har en Bestilling, eller at Nogen har to Bestillinger. Naar man nu betragter disse forskjellige Combinationer, vil det vise sig, at denne Bestemmelse ikke alene vil virke paa en høist forunderlig Maade, men at den ikke engang vil lade sig udføre i Praxis, i det Mindste ikke paa nogen hensigtsmæssig Maade. Det hedder i § 14 om den polytechniske Lærestiftelse, at der til visse Honorarer bevilges en aarlig Sum af 3100 Rd., og at paa disse Honorarer komme Bestemmelserne i § 3 ikke til Anvendelse, hvorefter der i § 15, som ogsaa angaaer den polytechniske Lærestiftelse, er nævnt flere Personer, med Hensyn til hvilke der stilles en Sum af 4100 Rd. til Ministerens Disposition, og blandt disse er der blandt Andet anført 4 Betjente. Jeg vil nu

spørge: Hvis det var muligt for Ministeren, naar der indtraadte Vacance i en af disse Betjentposter, at faae Forretningerne udført for en ringere Betaling, fordi de kunne forenes med en af de andre Betjentposter, hvorledes skulde han da forholde sig? Jeg vil antage, for at jeg skal tydeliggjøre min Mening med et Exempel, at to af disse Betjente have hver 300 Rd., at den ene Post bliver ledig, og at den anden Betjent da siger: Jeg kan og jeg er villig til at overtage denne Post for 200 Rd. Hvorledes skal Ministeren saa bære sig ad? Det forekommer mig, at han kan ikke bære sig ad paa anden Maade end at bestemme Lønnen til 400 Rd.; thi da det Halve trækkes fra, blive disse 200 Rd. tilbage, som er det, der vil være en passende Betaling. Hvis man ikke gaaer denne Vej, seer jeg ikke Andet, end at Folgen af disse Bestemmelser er, at herefter ingen Cumulation af Embeder kan finde Sted. Ingen Embedsmand eller Betjent kan faae et nyt Embed eller en ny Bestilling, fordi det ikke er muligt at sætte Betalingen saaledes, som er passende, uden at opstille et saa forunderligt Regnrstykke, som at give den dobbelte Betaling af det, man bliver enig om. Dette er her nævnt eksempelvis. Jeg vil ogsaa blandt Andet henvisse til § 9 for at gøre opmærksom paa den store Mængde Bestillinger — thi det bliver ikke andet ved Bestillinger — som der ere nævnte, og af hvilke flere lettelig vilde kunne forenes med en anden Stilling. Saasnaart der nu er en Mand, som af Ministeriet ansees for at være dygtig, som Ministeriet vil overdrage en af disse Forretninger til, og som tillige af Hensyn til sin Stilling kan overtage dem for en billigere Betaling end en Anden, saa vil det vise sig, at det aldeles ikke gaaer an at ordne Forholdet paa denne Maade. Ved den Regel, at der ikke bør forenes to Embeder eller to Bestillinger, kan man maaskee forebygge, at en Embedsmand faaer for store Indtægter; men om det er rigtigt at opstille en saadan almindelig Regel, forekommer mig mere end tvivlsomt. I alt Fald er det mig klart, at det ikke gaaer an saaledes uden Videre at gaae ind paa en saa vigtig Bestemmelse, uden at der